

NAIMA ÉS A NEW YORK-I CIRKUSZ

MOKA

ANNE GRESCI
RAJZAIVAL

*finep
selection*

NAIMA ÉS A NEW YORK-I CIRKUSZ

MOKA

ANNE GRESCI
RAJZAIVAL

Könyvmolyképző Kiadó, 2014

IDALINA

KUMIKO

Kumiko japán.
Tehetségesen fest, de
a fotózást és a divatot
is kedveli.

Idalina spanyol.
Gitározik és
fantasztikus
flamenco-énekesnő.

NAIMA

RADZSANI

ALEXA

Naima afroamerikai.
Édesapja amerikai,
édesanyja Afrikából
származik. Szenvedélye
a cirkusz.

Radzsani indiai.
Imád táncolni,
legfőképpen hazája
hagyományos
táncait.

Alexa ausztrál.
Lovagol, és nagy
álma, hogy egyszer
bajnok legyen.

NAIMA TAYLOR

BLAISE TAYLOR

Naima öccse

BABOU TAYLOR

Naima öccse

DAKO TAYLOR

Naima öccse

FÉLIX TAYLOR

Naima öccse

ERZULIE TAYLOR

Naima anyukája

JOHN TAYLOR

Naima apukája

MARY

Naima barátnője

PETIBON NÉNI

Naimáék szomszédja

FAT EDDY

John Taylor főnöke

FUNY BILLY

bohóc, John Taylor barátja

RICO

Naima iskolatársa

CORNELIUS BÁCSI

cirkuszigazgató

**MIND MÁSONK VAGYUNK,
TEHÁT MIND KIVÉTELESEK.**

ARÁM KÖZMONDÁS

1. fejezet

Az istencsapás fiúk

Erzulie mama keresztbe fonta a mellén a karját és szigorúan nézett négy fiára. Blaise kilencéves volt, Félix nyolc, Dako hat, kicsi Babou pedig alig öt. A fiúk olyan sok butaságot csináltak, hogy „istencsapásoknak” hívták őket. A Taylor¹ családban volt még egy gyerek, egy lány is. Naima néhány nap múlva ünnepelte

1 A Taylor ['télor'] család tagjainak így ejtjük a nevét: Erzulie: 'erzüli', John: 'dzson', Blaise: 'blez', Babou: 'babu'.

tizenegyedik születésnapját. A kislány a nevét az apukájának köszönhette: John Taylor nagyon szerette a zenét. Naima egy híres dzsessz-számnak volt a címe.

Naima születésekor John azt mondta feleségének, Erzulie-nek, hogy ő fog nevet választani a lánygyerekeiknek, felesége pedig a fiúk-nak. John biztos volt benne, hogy sok lányuk lesz. Hát tévedett! Erzulie Beninből származó neveket adott a fiainak. Ő ugyanis ebben az afrikai országban született. Beninben franciául beszélnek. Az első két kisfiú így francia nevet kapott, a másik kettő pedig beninit.

– Az út nem vezet a fületekig! – korholta fiait Erzulie.

Blaise nem tudta megállni mosolygás nélkül. Az anyukája benini szólásokat használt, melyek néha nagyon viccesek voltak. Amit most mondott, az azt jelentette, hogy a kisfiúk nagyon engedetlenek.

– Nincs ebben semmi vicces! – ordította Erzulie.

Dako rémülten meresztette a szemét.

Az anyukájuk szinte sosem kiabált.

Most tényleg rettenetesen dühös volt!

– Mit mondtam nektek? – kérdezte Erzulie. – Hm? Halljam!

– Hogy nem szabad felmennünk a tetőre... – suttogta Félix.

– És még mit? Hm? Halljam!

– Hogy nem nyúlhatunk Paul bácsi galambjaihoz – felelte Dako.

– Pontosan! És mit csináltatok ti, ti istencsapásai? Ostobaságot!

Hatalmas ostobaságot!

– Nem tehetünk róla! – tiltakozott Félix.

– Vissza kellett volna jönniük!

Ujujuj! Jobb lett volna, ha meg sem szólal!

– Hogy micsoda?! – üvöltött az anyukája. –

Nem tehettek róla? Talán nem ti másztatok fel a tetőre és nyitottátok ki a kalitkát?

– De Paul bácsi azt mondta nekünk, hogy ezek postagalambok, és mindig hazajönnek! – próbálta menteni a helyzetet Blaise.

– Ráadásul nem is repültek ki! – tette hozzá Félix. – Vagyis kettő igen... vagy három... Elmentek sétálni. Egy kicsit vártunk. De nem jöttek vissza.

– Paul bácsi a kalitkájukon találta meg őket – felelte Erzulie. – A gond csak az, hogy egy nincs meg!

– Semmi vész – mondta Blaise. – Paul bácsinak csak be kell tennie helyette egy másikat. Galambok mindenhol vannak!

- Paul bácsi madarai különlegesek.
Ezeket úgy vásárolja, aztán gondozza és eteti őket – felelte az anyukájuk.
- Hát, akkor a boltban kéne panaszkodnia – jegyezte meg Félix. – Azért vészett el a galambja, mert selejtes.
- Ez a galamb egy istencsapása? – kérdezte Babou vékonyka hangon.

Erzulie mamának nem volt szíve megmondani a fiúnak, hogy a szegény pára bizonyára egy macska vagy egy sólyom gyomrában végezte. New York hídjain és toronyházainak tetején vándorsólymok fészkeltek. S azok bizony félelmetes vadászok...

- Új galambot kell vennünk Paul bácsinak – szögezte le Erzulie. – Miből fogjuk kifizetni?

Erzulie lekapott a polcról egy házikó alakú perselyt, és megrázta a gyerekek orra előtt.

– Tudjátok, mi van benne? Az a pénz, amit Naima születésnapjára tettem félre! A Smith utcába² akartam elmenni, az ottani egyik olasz cukrászdába, hogy vegyek egy olyan szép tortát, amit a nővérekétek imád. És tessék, most nem lesz tortája! Mert pont annyiba kerül, mint egy galamb! Gondolkodjatok el azon, mit csináltatok.

Babou és Félix könnyekben tört ki. Blaise lesütötte a szemét. Erzulie mama sajnálta,

2 A Smith utca az úgynevezett „Kis Olaszország” nevű városnegyed egyik utcája, amely Manhattanben, New York öt városrészének egyikében található. A „Kis Olaszországban” főként olasz származású amerikaiak laknak.

hogy ilyen szomorúnak kell látnia a fiait,
de a gyerekeknek meg kellett érteniük,
hogy a butaságaiknak következményei
vannak. Dako beszaladt a szobájába,
és a pénztárcájával jött vissza. A perselybe
csúsztatta az érméket. Hatvannégy cent.³
Az összes megtakarítása!

– Ez elég egy tortára? – reménykedett.

– A cseresznyére a tetején! – felelte
az anyukája.

– Hozom én is a pénzem – szólt Blaise.
Félixnek semmi, de semmi kedve nem volt
odaadni az egyetlen bankjegyét, egy
egydollárost. Blaise könyökével oldalba
bökte az öccsét. Félix vonakodva követte
a bátyját.

– Nekem nincs pénzem! – üvöltötte
Babou.

3 Az amerikai pénz dollárból és centből áll.

Első fejezet

Erzulie mama átölelte és megpuszilta.

– Te még kicsi vagy – vigasztalta. – Nem rád vagyok mérges. Halljátok, többiek?
Ha nagyok vagyunk, felelősek vagyunk a tetteinkért!

Félix újra sírva fakadt. Nagyon boldogtalan volt, hogy elvesztette a vadiúj egydollárosát.
Hülye galamb!

2. fejezet

Egy nővér, aki kincset ér

Szombatonként Naima meglátogatta Marguerite Petibont⁴, egy idős nénit, aki Haitin született. Marguerite-nek nagyon neheze esett a járás a reumája miatt. Egész nap csak feküdt és tévét nézett. Naima hetente egyszer bevásárolt neki.

– Én vagyok! – köszönt Naima, amikor kinyitotta az ajtót. – Megjöttem!

⁴ *Ejtsd: ‘margörit pötibon’.*

A kislány letette a földre a szatyrokat és elkezdett kipakolni. Miután végzett, bement a szobába.

– Kész, befejeztem – mondta. – A visszajárót és a kulcsokat a konyhaasztalon hagytam.

– Gyere ide, trécseljünk egy kicsit! – felelte Marguerite.

Naima nagyon szeretett az idős nénivel beszélgetni. Marguerite gyakran mesélt neki hazájából való történeteket, félelmetes történeteket kísértetekről, boszorkányokról, temetőkben kószáló lelkekről.

Naima leült az ágy szélére.

– Mi újság veled, kicsikém? – érdeklődött a néni.

– Nemsokára itt a születésnapom! Remélem, apu megveszi nekem a bűvészdobozt. Kártyamutatványokat meg egy csomó más vicces trükköt lehet vele tanulni.

– Nahát, születnapod lesz? Akkor már nem nevezhetlek majd „kicsikémnek”!

– Dehogyanem! – nevetett Naima. – Nem sietek felnőni.

– Bölcs beszéd. Használd ki a fiatalságodat, olyan gyorsan el fog szállni! – Marguerite felsóhajtott. – De még milyen gyorsan... Na gyerünk, menj csak! Látom, hogy untatlak.

– Egyáltalán nem!

– Jóraivaló kislány vagy. Soha nem kérsz semmit a munkádért.

– Anyukám szerint természetes, hogy segítünk a szomszédainknak.

Marguerite megsimogatta Naima arcát.

– Ha gazdagabb lennék, adnék neked valami szép ajándékot!

– Ugyan, nem szükséges! – felelte Naima. – Annak viszont nagyon örülnék, ha elénekelné nekem a *Drága Haiti*-t!

Az idős néni felnevetett és énekelni kezdett. A *Drága Haiti* egy jól ismert hazafias dal volt. Haiti szülöttje másik országba vándorol és visszagondol a szigetére... A dal kicsit szomorú volt és nagyon szép. Naimának még akkor is a fülében csengett a dallam, amikor elment az öreg hölgytől, azt dudorászta félhangosan. Vajon Erzulie mama is úgy gondol-e szülőhazájára, mint a dalban a haiti? A finoman szemerkélő esőben Naima a napsütésről kezdett álmodozni. Mennyire szeretne elmenni

TETSZIK? MI IS NAGYON SZERETJÜK.

Szívből ajánljuk,
ha örökre és felszabadult percekre vágysz!

**Már rendelhető!
ÉLVEZD MIHAMARABB!**

**MOST
KEDVEZMÉNNYEL**

lehet a tiéd!

[Megnézem.](#)

NE HAGYD KI!

Rendeld meg most a kiadónál!

Még több jó könyv

megjelenését támogatod vele.

[Imádom a jó könyveket. Kérem máris!](#)

Beninbe! Egy szép napon, amikor majd nagy lesz, el fog menni, igen. Az utca sarkán Naima néhány fiút pillantott meg, akik egy iskolába jártak vele. Átment a járda másik oldalára. Jobban szerette elkerülni őket. Mindig csak a bajt keresték. Amikor hazaért, rögtön feltűnt neki, hogy valami más, mint egyébként. A csend! Ahogy jobban hegyezni kezdte a fülét, mintha valami neszt hallott volna az öccsei szobájából. Kinyitotta az ajtót, és meglepő látványban lett része. Az öcsikéi könyvtárból kivett könyveket